

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010553
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215010553.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného Q. L. , pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Q. L. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 07.03.2016, sp. zn. 1T/42/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 26. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom rozsudkom z 07.03.2016, sp. zn. 1T/42/2015 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného Q. L. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 24.10.2015 v čase okolo 02.10 hodine v obci Nesvady, po Ružovej ulici smerom od Novej ulice viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Megane evidenčného čísla KN XXXBY, pričom v dôsledku toho, že riadne nesledoval situáciu v cestnej premávke a bol pod vplyvom alkoholu alkoholických nápojov, pred pohostinstvom Jolly Club prednou časťou svojho vozidla narazil do chodca N. W., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pri pravom okraji vozovky tlačil svoj bicykel, tento bol v dôsledku nárazu odhodnený na trávnatú plochu, pričom zranenia neutrpel, obvinený chcel z miesta nehody odísť, v čom mu však aktívnym pričinením zabránil poškodený, následne bolo dychovou skúškou prístrojom Alcotest Dräger zistené, že v čase nehody mal v dychu najmenej 1,19 mg/l alkoholu, konal takto napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nového Zámky, spisovej značky OT/48/2013 zo 14.5.2013 s právoplatnosťou z rovnakého dňa odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trest vykonal 26.11.2013.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po zistení prítiažujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písmeno m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody na dvanásť mesiacov, na výkon ktorého podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na šesť rokov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodeného N. W., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom U., E. XXXX/X, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho (v tom čase) obhajcovi a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 07.03.2016, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal obžalovaný odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil písomným podaním adresovaným súdu prvého stupňa 12.04.2016 v podstate len tým, že skutok sa nestal, ktorú skutočnosť vie potvrdiť svedok I. N..

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a správny, v konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa opätovne odvolával na to, že skutok sa nestal, necíti sa byť vinným, poškodeného nezrazil.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec na rozhodnutie 28.04.2016, v rámci plnenia svojej z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo a konanie obom týmto výrokmi napadnutého rozsudku predchádzajúce, a to aj z hľadiska prípadného výskytu chýb, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého dôvodu uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávaní veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného, ako aj o ukladanom mu treste.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaniach uskutočnených v prejednávaní veci postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv niektorého z obžalovaných na obhajobu.

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia obsiahnuté vo výroku o vine napadnutého rozsudku mohli vychádzať a napokon aj vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pre rozhodnutie o vine obžalovaného potrebným skutkovým zisteniam dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Vykonaním všetkých, v prejednávaní veci dostupných dôkazov aj podľa názoru odvolacieho súdu ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, teda či sa v prejednávaní veci zažalovaný skutok stal (a osobitne kedy), či má znaky trestného činu (a akého), kto ho spáchal a z akých pohnútok, nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu prvého z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia nevinoty), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných

dôkazov a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku) majú súčasne za to, že odôvodnenie obžalovaným z dôvodov vyššie uvedených predovšetkým proti výroku o vine napadnutého rozsudku smerujúceho odvolania neobsahuje ani pokiaľ ide o správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa a ani pokiaľ ide o právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny (ale aj trestu), žiadne relevantné skutočnosti a okolnosti.

Naopak, z výsledkov z vyššie uvedeným dôvodov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí byť dôvodný záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal (a to 24.10.2015 v čase okolo 02.10 hodine v obci Nesvady), že ho spáchal obžalovaný, ktorý vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený, a týmto svojim nepochybne úmyselným (a to vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním a úmyselným zavinením obžalovaného na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom ustanovením § 289 Trestného zákona neboli a nie sú žiadne pochybnosti.

Obžalovaný týmto svojim úmyselným protiprávnym konaním tvoriacim v prejednávanej veci zažalovaný skutok naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona nielen po formálnej, ale aj po materiálnej stránke, pretože ani vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, ani vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, a napokon ani vzhľadom na mieru zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku, nie je jeho závažnosť nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona).

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona vykonaným dôkazom opodstatnene a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, tomuto ukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v odseku 3 § 289 Trestného zákona činiacej výmeru až na dva roky a po opodstatnenom zistení jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ a nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona tiež s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, v dôsledku ktorého v ustanovení § 38 odsek 8 Trestného poriadku upraveného postupu dolná hranica zákonnej trestnej sadzby činila osem mesiacov a horná nemenne dva roky.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy sa podľa názoru odvolacieho súdu javí byť obžalovanému napadnutým rozsudkom vo výmere dvanásť mesiacov nepodmienečne (teda v polovici vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby) uložený hlavný trest odňatia slobody ako aj vo výmere šesť rokov (v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby činiacej jeden rok až desať rokov) podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložený vedľajší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, tak čo do druhu, ako aj výmery primeraný, zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným v § 34 odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a tiež spôsobilý splniť svoj účel tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku), v ktorom smere odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosti a okolnosti, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, jeho úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému ako aj právne úvahy, ktorými sa pri tom spravoval, obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku považujúc ich za správne, jasné a úplné (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku). Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine

alebo výroku o treste iba odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).